பிரஜாநுகூலன்.

பருவம் 1. } திருச்சி 1904௵ அக்டோபர்௴ { இலக்கம் 7

நம்மவர்கள் முன்னுக்குவருவதெப்படி

இந்துதேசமானது பல நூற்றாண்டுகட்கு முன்னர் ஏனைய தேசங்க
ளெல்லாவற்றிலும் உயர்ந்து கைத்தொழில் முதலியவற்றில் சிறந்து நாகரி
கத் தேர்ச்சியடைந்து குன்றிலிட்ட விளக்கைப்போல் பிரகாசித்தது. அக்
காலத்தில் இந்தியர்கள் விடாமுயற்சியுடையவர்களாய் தங்களுக்கு வேண்
டியவற்றைத் தங்கள் தேசத்திலேயே உற்பத்திசெய்து மற்ற நாடுகட்கும் ஏ
ற்றுமதியாக்கி வந்தார்கள். நாட்டில் ஜனங்கள் தேசாபிமானம், ஸ்வஜனா
பிமானம், ஒற்றுமை, முதலியவைகளை வகித்தவர்களாய் மெய்வருந்த உ
ழைத்து தேசோன்னதிக்குக்காரணர்களாயிருந்து வந்தார்கள். இந்தியர்க
ளின் கைத்தொழில் பல இடங்களிலும் பரவி அவர்களால் செய்யப்பட்ட
பொருள்களின் வேலைத்திறமை அரசர்கள் முதல் அனைவராலும் வியக்கற்
பாலதாயிருந்தது. அன்னவர் அடைந்திருந்த கைத்தொழிற்றேர்ச்சியும் பெ
ருமையும் சகலராலும் கொண்டாடப்பட்டு வந்தன. அக்காலத்தில் இவ்விந்
தியா இருந்த சிறப்பைக்கண்டு வியந்தே ஆசையுற்று பலமன்னர்களும் படை
யெடுத்துவரலாயினர். இவ்வளவு உன்னத நிலைமையிலிருந்த நம்மனோர்
தற்காலமிருக்கும் பயங்கர நிலைமையையும் இவ்விந்தியா யடைந்த கெதியை
யும் கேவலம் காடுகளிற் சஞ்சரித்து அநாகரீகர்களாய்த் திரிந்து வந்த ஆங்கி
லேயர்களைச்சுட்டிக்காட்டி "அவர்களைப்போல" என்று உவமையாக எடுத்
துக் கூறும்படி நேர்ந்த காலத்தையும், இந்தியாவின் கைத்தொழில்கள் மா
ண்டுபோன விதத்தையும் நினைத்துக்கொண்டால் எவர் தான் ஆற்றொணாத்
துயரமெய்தாதிரார்? ஐயோ! இப்படி கைத்தொழில்களையெல்லாமிழந்
து உழவுதொழில் இழவு தொழிலாகி வறுமையால் வாடி அடிக்கடி பஞ்சத்
திற்காளாகித் துன்புறவேண்டிய காலமும் நம்மவர்கட்கு நேர்ந்ததல்லவா?
இங்ஙனமாயதற்கு நம்மவர்கள் கைத்தொழில்களை அலக்ஷியித்து தன் நயம்
பாராட்டும் குணம் மிகுந்து ஒற்றுமையின்றி சோம்பலை மேற்கொண்டிருந்த
தும் கற்றுணர்ந்தவர்கள் சேவாகாபிவிர்த்தியில் மனதைச்செலுத்தி .தேச ந
ன்மையைக் கருதாதொழிந்ததுமே காரணம். மிகவும் கேவல நிலைமையிலி
ருந்துவந்த "ஜெப்பான்தேசம்" இச்சொற்பகாலத்திற்குள் எவ்வளவு அபிவி
ர்த்தியடைந்துவிட்டது? அதைப்பார்த்தாகிலும் நம்மவர்கள் முன்னுக்கு
வரவேண்டிய மார்க்கத்தைத் தேடிக்கொள்ளலாகாதா? இந்தியா எவ்வள
வுதான் ஏழைதேசமாயினும் தனிகர்கள் ஒருவருமில்லையென்று சொல்ல நியா
யமில்லையே. நமது நாட்டில் எத்தனையோ தனிகர்க ளிருக்கின்றார்களே?
இவர்களெல்லாம் ஒன்றுசேர்ந்து தேசாபிவிர்த்திக்குரிய விஷயங்களைக்கவ

ணித்து நமக்கு தேவையான சாமான்களை நமது தேசத்திலேயே உண்டாக்கி சுதேச கைத்தொழில்களை ஆதரித்து அபிவிர்த்தி செய்யலாகாதா? வித்தியாபிவிருத்திக்கும் நாகரிகத்தேர்ச்சிக்கும் தேசோன்னதிக்கும் காரணமாயிருப்பது காகிதம் என்பதில் தடையென்ன? இவ்வின்றியமையாத வஸ்துவை செய்வதற்குவேண்டிய பொருள்களெல்லாம் நமது தேசத்திலும் காடுகளிலும் எவ்வளவோ இருக்கின்றது. அவைகளெல்லாம் கவனிப்பாரின்றி அழிந்து மண்ணுக்கிரையாகின்றன. இவைகளையெல்லாம் ஐரோப்பியர் தங்கள் தேசத்திற்குக்கொண்டுபோய் அவ்விடத்தில் அதைக்காகிதமாக மாற்றி ஒன்றுக்கு இருபதாக லாபம் வைத்து நமது நாட்டில் மறுபடி இறக்குமதி செய்து நமது தேசத்தின் பணத்தை வாரிக்கொண்டுபோய்விடுகிறார்கள். தமது தேசத்தில் காகிதம் செய்வதற்குவேண்டிய பலபொருள்களுமிருக்க அவைகளைக்கொண்டு உற்பத்தி பண்ணி தாமும் அநுபவித்து பிறநாடுகட்கும் ஏற்றுமதிசெய்து பயனடையாமல் சோமபலை மேற்கொண்டு தமது தேசத்திலிருந்து கோடிக்கணக்கான திரவியத்தைக் கொள்ளைகொடுக்கும் நம்மவர்களின் அறிவீனத்தை என்னென்போம்? வஸ்திரம் நெய்வதற்கு வேண்டிய பருத்தி நமது நாட்டில் விளைகிறது. அப்படியிருந்தும் பிறதேசங்களிலிருந்துவரும் வஸ்திரங்களையே அபரிமிதமான விலைகொடுத்து வாங்கி உபயோகப்படுத்துகின்றோம். நமது தேசத்தில் எவ்வளவோ தெங்குகள் உற்பத்தியாவதாயிருக்க இவைகளைக்கொண்டு பயனடைய முயற்சிக்காமல் இவ்விடமிருந்து கொண்டுபோகும் தேங்கா எண்ணையைப்பக்குவப்படுத்தி மெழுகுதிரியாக மாற்றி மறுபடியும் இவ்விடமனுப்ப அசத்த நம்மவர்கள் ஒன்றுக்கு நான்காக விலை தந்து வாங்குவது எவ்வளவு வியசனிக்கத்தக்க விஷயம்? நமது நாட்டில் இரும்பு முதலிய லோகங்கள் வேண்டியவரையில் அபரிமிதமாகக்கிடைப்பதாயிருக்க அவற்றால் சுதேசத்தில் தேவையான கத்தி முதலிய சாமான்கள் செய்துகொள்ளாமல் செய்தாலும் அவைகளை ஆதரிக்காமல் ஐரோப்பாவிலிருந்து சாமான்களைத்தருவிப்பது நம்மவர்கட்கேன் வெட்கமாகத் தோற்றவில்லை? பீங்கான் கண்ணாடி சாமான்கள் செய்வதற்குவேண்டிய பொருட்கள் நமது தேசத்தில் ஏராளமாயிருக்கின்றது. ஐரோப்பிய சாமான்களின் இறக்குமதியைத் தடுத்து இவ்விடத்திலேயே இவைகளைக்கொண்டு பீங்கான் கண்ணாடி சாமான்கள் உற்பத்திசெய்து ஏன் பயனடையலாகாது? ஐரோப்பாவிலிருந்துவரும் "பிஸ்கோத்" முதலிய உணவு பதார்த்தங்களை இவ்விடத்திலுண்டாக்க எந்த வஸ்துக்கள் இந்தியாவில் அகப்படாமற்போயிற்று? காகிதபென்சல், சிலேட், பொத்தான், முதலிய உபயோககரமான பலவற்றையும் இந்தியாவிலேயே உற்பத்திசெய்யக்கூடாதோ? குடைகள் பொம்மைகள் முதலியவற்றை இன்னும் அபரிமிதமாய் உண்டாக்கி பிறதேசத்தாரின் சாமான்களுடைய இறக்குமதியை ஏன் முற்றிலும் தடுக்க வகை தேடக்கூடாது? அநாவசியமான சாமான்கட்குப் பணத்தைக்கொட்டி வீடு முழுதும் நிறப்புவதாலுண்டாகும் பிரயோஜனமென்னை? ஒரு வீட்டிற்குள் அல்லது ஒரு கடைக்குள் பிரவேசிப்போமானால் எல்லாம் ஐரோப்பிய சாமான்களாகவன்றோ இருக்கின்றது? இதைக்கண்ணுறும் நம்மவர்கட்கு அவமானமாகத்தோற்றவில்லையா? வீணபகட்டான சாமான்கட்குப் பணத்தை இறைப்பது என்ன மதியோ? தற்காலத்தில் வழங்கிவரும் "எனாமல்" சாமான்களால் என்ன பிரயோஜனம் உண்டு? அதை எவரிடமாகிலும் அடைவைத்து ஒரு அணா பெறுதற்கு வழியுண்டா? பார்வைக்கழகாயிருக்கின்றதே என்று அதிக பணம் கொடுத்து வாங்கும் அச்சாமான்கள் உறுதியாகவாவதுளதா? தீவிரத்தில் தேய்ந்துபோகும் அவற்றில் வீணே

பொருளைச்செலவிடுவது புத்தியீனமாகவல்லவோ முடியும்? வெண்கலம் பித்தளை சாமான்களைப்போல பல வருஷங்கட்கு நிலைக்கக்கூடியதாயிருக்கின்றதா? இவ்விடத்திலிருந்து அனுப்பப்படும் தோல்கள் ஐரோப்பாவில் “பிலிட்டுகள்” முதலிய பல சாமான்களாக மாறி இங்கு இறக்குமதியாக அதற்கு ஏராளமான தொகையை நம்மவர்கள் விலையாகத் தந்து வாங்குவது எவ்வளவு பரிதபிக்கத்தக்க விஷயம்? இப்படி எவ்வளவோ எடுத்துக்கூறலாம். கவனிப்பாரெவருமில்லையே! பல்லாண்டுகள் வரையும் நிலைநிற்பதாயிருக்கும் சாமான்களைச் செய்யக்கூடிய திறமை தங்கட்கிருந்தும் அதில் தங்கள் மனதைச் செலுத்தாமல் சின்னாட்களில் அழிந்துபோகத்தக்க சாமான்களை வெளிப்பகட்டில் மயங்கி வீணாக விலைகொடுத்து வாங்குகின்றனரே! அந்த எனாமல் பாத்திரந்தான் இங்கு செய்து சொற்ப விலைக்குக் கொடுக்கக்கூடாதா? அதற்குத தேவையான பொருள்கள் நமது நாட்டிலில்லையா? நமது தேசத்தில் கைத்தொழில் உபயோகத்துக்குரியதான எந்தப்பொருள்கள்தான் இல்லை? “எல்லாமிருக்கின்றது பெட்டியிலே இலைக்கறிகடையச் சட்டியில்லை” என்பது போல தேசாபி விர்த்தியைக்கோரி மெய்வருந்த உழைத்து நமது நாட்டிற்குத் தேவையானவற்றை நாமே உற்பத்திசெய்து நமது தேசத்திய பணம் நமது நாட்டைவிட்டுப் போகாதிருக்கும் வழியைத்தேடி “பிழைக்கவழியில்லையே” என்று தவிக்கும் ஏழை ஜனங்களையும் ஹீனஸ்திதியில் உள்ள குடும்பங்களையும் ஆதரித்துத் தாமும் பலநலங்களைப்பெற்று ஸ்வதேசத்திற்கும் பெருமையையளித்துதவக் கூடியவர்களாயிருக்கும் தனவான்கள் தான் சோம்பலை மேற்கொண்டு இவ்விஷயத்தில் பிரவர்த்திக்க முன் வராதுளார். முன் வந்தாலும் “வாய் வாழைப்பழம் கை கருணைக்கிழங்” காயிருப்பதால் பிரயோஜனப்படாதொழிகின்றது. கலியாணத்திலும் ஆபரணத்தில் முதலிடுவதிலும் பிரயோஜனமற்ற விஷயங்களிலும் கௌரவம் சம்பாதிப்பதிலும் அளவற்ற தொகையை அறிவீனமாய் செலவழிப்பதில் மட்டும் நம்மவர்கட்கிணை எவருமில்லை.

(மறுசஞ்சிகையில் முடிவு.)

வாய்மை.

இஃது முக்கியம் மானிடர்கட் கவசியகரமான பூஷணம். இதன் பெருமையை அறியார் பலர். அறிந்தார் சிலர். ஆனால் சமயங்களில் பொய்யைச்சொல்லிவேண்டிய காரியங்களைச்சாதித்துக்கொள்ளுகிறோமென்று திடங்கொண்டு பல ஜோடனைகளைச் செய்து மெய்யைப் பொய்யாக்கவும் பொய்யை மெய்யாக்கவும் வலிமை பெற்றிருக்கிறார்கள். அங்ஙனமவர்கள் முடிவையாராயுமிடத்து இம்மையில் பல நரகத்துன்பத்தை யனுபவிக்கின்றாரென்பது உறுதி. உலகில் செய்யப்படாத பஞ்சமாபாதகங்கட்குள் பொய்யைவிட பாதகமொன்றிருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. அவற்றின் பயனை நினைக்கிலகற்றத்தக்கதாம்.

“முன்னமொரு பொய்யுரைக்க வப்பொய் வெளியாகாமல் மூடவேண்டிப்
பின்னுமொரு பொய்யுரைக்க வதுவும் வெளியாகாமல் பெரும்பொய்சொல்ல
வின்னவகை யொருபொய்யே இருநூறு பொய்களுக்குமிடமாம் வாய்மை
தன்னையே முன்னுரைக்கில் சங்கடயே யிலையதுவே தகுதிநெஞ்சே.”

என்று முறையிடும் நீதிநூற்கருத்தை யுற்றுநோக்கி சிலா சாசனமாயிதயத்திற் பதித்து முன்னோர் சென்றமுறை புரளாது நிற்பதே சிரேயஸ்க

ரம். இதற்கென்றே நம்பாட்டியாரும் "பொய்யைத்தள்ளி மெய்யைத்தழுவு" என்றும் கூறினர்.

"நிலைபோய் வனத்தினிற்போய் வஞ்சநீசனுக்கு
விலைபோய் அரிச்சந்த்ரன் மெய்போகவில்லை இந்தமேதினியில்
மலைபோலுங் கீர்த்திப் பிரதாபமேவிய மானபரர்
தலைபோயினுஞ் சொல் தவறூர்கள் * * * ".

அயோத்தியை ஏகசக்ரேஸ்வரஸ்தானமாயாண்டு வந்த ஹரிச்சந்திரன் முதலாய மகுடமுடிவேந்தர்களும் மெய்யையன்றோ ஆதாரமாய்க் கொண்டுவாழ்ந்து வந்தனர்? மாக்ஷிமைதங்கிய மன்னாதிமன்னனே பொய் எனும் பிரளயத்திற்குப் பயந்து தனக்குள்ள நாடு, நகரம், ரதம், கெஜம், துரகம், பதாதை முதலானவனைத்தையுந்துறந்து மனைவி மக்களை விற்றேனும் வாய்மையைக் காப்பாற்றிக்கொண்டானெனில் கேவலமாகிய நாம் நடக்கவேண்டியதியதிக்கு முடிவுமுண்டோ?

"வாய்மை தப்பினர்களிந்த மாநிலத்தி லீனராய்த்
தீமையுற்று மேலுளோர் பழிக்கவே திரிந்துபின்
றூய்மையுற்ற கும்பியுட் டுளைந் தழுங்குவாரென
வாய்மனுப் பகர்ந்து வேத சாகை மூற்றுமறையு மால்"

என்னுங் கருத்தின்படி கஷ்டப்படுவரென்பது கரதலாமலகமாய்த் தெரிந்தால் உள்ளதைச்சொல்லி உளமகிழ்வதே உத்தமர் லக்ஷணம்.

"ஞாலங்கருதினுங் கைகூடுங்
காலங்கருதி யிடத்தாற்செயின்"

என்றபடி காலதேச வர்த்தமானங்களையொட்டி நாகரிகம்பெற்று நம் முன்னோர்களால் ஏற்படுத்திய குலாசார சீர்திருத்தங்களைப்புரிந்து நம்மைக் கண்டு பின்னவரும் பழகி நன்மார்க்கமடையும்படி நிற்பதாலுண்டாகும் நலமும் பெருமையும் உளமகிழ்வும் உலகங்கொண்டாடுமுயர்வும் சிறப்பும் செல்வமும் மெத்தவன்றோ? இதைப்பற்றியே

'மெய்யரெனப் பெயர்பூண்டார் வறிஞரேயெனினு நிதிமிகவுமன்னர்
கையதனிற்கொடுத்துவைக்கவெவருமஞ்சார்பொய்யரெனக்கவ்வைபூண்டார்
செய்யபொருண் மிகவுடையாரெனினுமவர்கையிலொருசெல்லாக்காசு
மையமின்றியொருவர்கொடாரெனிற்படிறின்றன்மைதனையறைவதென்னே'

என்னும் ஆன்றோர் கருத்தினமைதியாகலான், 'தசமன்னனாயினும் ஸத்குலசிகாமணியாயினும்தனதனுக்கொப்பான செல்வனாயினும தெள்ளறக் கல்வியிற்றேர்ந்தோனாயினும் நிகரிலா பலத்தில் நிறைந்தவனாயினும் மாதர்மனத்தையுருக்கும் வசனசாதுர்ய முகவசீகரபால மன்மதனாயினும் மற்றுமெத்திறத்தானாயினும் வாய்மை என்னும் உறுதியான சத்தியவாக்கில்லானெனி லுலகம் பழிக்குமன்றோ? மேற்கூறிய விடயத்திற் சற்றும் பொருத்தமில்லாத வறிஞனாயினும் ஒருவன் வாக்குறுதி யுள்ளானெனில் பலராற்கொண்டாடப்பட்டுப் பாக்கியம் பெறுவனன்றோ? ஏ ஆப்தமித்திர ரத்தினங்காள்! கடவுளினாற் கொடுத்திருக்கும் இச்சொற்ப ஆயுளையும் வீணாக்கிக்கொள்ளாது இகத்திலும் பரத்திலும் இன்புறவேண்டி நற்கருமங்களிலேதேனுமொன்றைக் கைப்பற்றி பொய்யுலகில் மெய்யை நாட்டி நல்லொழுக்கம், நாகரிகம், சர்ச்சனர் நேசம், முதலியனப்பெற்றுக்கீர்த்தியை யடைந்து இரிவிளங்கா யிலங்கி சத்தியவாக்கைத்தரித்து இறந்துமிறவாதவர்களாய்ப் புகழுடம்பைக்கொண்டு புண்ணிய புருஷர்களாய் புருஷோத்தமர்களாய்க் கண்ணியம் பெறுவீராக. க. வீ. சந்தானகிருஷ்ணநாயுடு.

கற்பலங்காரமாட்சி.

சகோதரிகாள்! நீங்கள் உங்கள் வீட்டுக்காரியங்களை நிர்வகிப்பதில் சாமார்த்தியம் உடையவர்களாயிருங்கள். ஏனெனில் உங்கள் கணவருக்கும் செல்வப்புதல்வர்களுக்கும் சுகமுண்டாகத்தான். எப்போது கணவருக்கும் புதல்வருக்கும் சுகமில்லையோ நற்குணமுடைய உங்களுக்கும் வேறு வழியால் சுகமுண்டாக ஏதுவில்லை. கணவரும் புதல்வர்களும் சுகஹீனர்களாயிருக்க சந்தோஷத்தை அநுபவிக்கும் ஸ்திரீகளும் உங்களில் இருப்பார்களோ? ஒருக்காலும் இருக்கவேமாட்டார்கள். இருந்தாலும் அப்பேர்ப்பட்ட நங்கையை சற்குணவதிகளாகிய உங்களோடு சேர்த்துப்பேசுவதற்கு இஷ்டமேயில்லை. நீங்களும் அப்படிப்பட்ட நங்கையை சிநேகிக்காதீர்.கள் கள் முதலிய வஸ்துக்களை யுண்ணலும், தன் பிரிய நாயகரைப்பிரிந்து தனியாய் வசித்தலும், நாணமின்றி அடிக்கடி அயல்வீடுகளுக்குச்செல்லுதலும், அன்னிய புது புருடர்களது செய்கைகளைப்பற்றி அதிக கவனமாய் ஆராய்தலும், துஷ்ட ஸ்திரீகளுடைய சேர்க்கையும், அறவே விட்டொழிக்கவேண்டும். ஆதலின் அவைகளின் உறவை நீக்கி "தற்காத்துத் தற்கொண்டார் பேணி தகைசான்ற, சொற்காத்துச் சோர்விலாள்பெண்" என்றபடி கற்பினின்றும் வழுவாமல் உங்களையுங் காத்துக்கொண்டு, உங்கள் கணவர் புதல்வர்களையும் உண்டி முதலியவற்றால் காப்பாற்றி, உம்மிருவர் புகழும் இந்நிலத்தில் நிலைபெறும்படி நடந்து நற்குண நற்செய்கைகளினின்று சிறிதும் வழுவாது வாழக்கடவீர்கள்! 'கற்பிலாப்பெண்—கணவர் மனப்புண்' என்றவாறு அத்தீப்பெண்கள் தங்கணவருக்கு வியாதிரூபமாயிருக்கிறார்கள். ஆதலின் உங்கள் பதிவிரதாப் பிரபாவத்தால் உங்கணவரின் மனதை உற்சாகப்படுத்தி அப்படியே அவர்களது தேகத்தையும் உண்டி முதலியவற்றால் பேணி இருமை இன்பத்தையுமடையுங்கள். ஆனால் இதற்காக நீங்கள் யாதொரு அரியதவமும் புரிய வேண்டியதில்லை. பஞ்சாக்கினி மத்தியில் நிற்கவேண்டாம். ஆகாராதிகளை ஒடுக்கவேண்டாம். இன்னும் எவ்வித துயரத்தையும் வகிக்கவேண்டாம். சுகமாக வீட்டிற்குள்ளேயே இருந்துகொண்டு திவ்யமான உணவுகளைப் புசித்துக்கொண்டு உங்கள் கணவரது கட்டளையை மீறாது நடக்கவேணுமென்னும் சிந்தையோடிருப்பீர்களாயின் அஃதொன்றே இகபர சுகத்திற்கு மேதுவாகும். "கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை" என ஒளவையாருங் கூறினரன்றோ? தங்கணவரது சொல்லுக்கு மாறுதலின்றி கற்பினின்றும் வழுவாமல் இல்லறத்துக்குரிய நற்குண நற்செய்கைகளுடையவர்களாகி வரவுக்கேற்ற செலவுசெய்து வருதலே இல்வாழ்க்கைக்குத்துணையாகும். இல்லறத்திற்குரிய நற்குணங்களுங்களிடத்தில்லையேல் அவ்வில்வாழ்க்கை செல்வத்தாலெவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பயன்படாமல் இகழ்ச்சி பெற்று வறுமைபடைந்து வருந்தித்தவிக்க ஏதுவாய்விடும். கற்பின் மிகுந்து நற்குண நற்செய்கைகளுடையவர்களாகில் ஒன்றுமில்லாத அவ்வில்வாழ்க்கை எல்லாமுடைத்தாகி மங்களமாய் சிறப்புற்று விளங்கும். அறம்பொருளின்பத்துக்கேதுவாகிய கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைமையுண்டாகப்பெறின் அதுவே ஒருவர் அரிதுடன்பெறுதற்குரிய பொருள்களுக்குள் முக்கியமாய் விளங்கும். 'காவலானே பாவையர்க்கழகு', 'சிறைகாக்குங்காப்பென் செய்யுமகளிர் நிறைகாக்குங்காப்பேதலை', மதிற்காவல், வாயிற்காவல் முதலிய சிறைக்காவல்களாற் பிரயோஜனமென்ன? கற்புடைய மகளிராகிய உங்களுடைய நிறைகாப்பொன்றே தலைமையாகும்.

3m21192, N04 N041-2

புருஷனுடைய முகத்தைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் தலைவணங்கி நடப்பதே உங்கள் சிரசிற்குப்பூஷணமாகும். கணவருடைய நடையை அனுசரித்து நடப்பதே கால்களுக்கு ஆபரணமாகும். அலருக்கு பணிவிடை செய்தலே கைகளுக்கணிகலமாகும். அன்னவருடைய கட்டளையைக்கேட்டு அதன்படி நடத்தலே உங்கள் செவிக்குக் கரண பூஷணமாகும்.

(மறுசஞ்சிகையில் முடிவு.) (தஞ்சைபுரி நேசன்.)

இந்தியர்களின் தூக்கமும் இந்திய பத்திரிகைகளின் நிலைமையும்.

செல்வத்தாலும் நாகரீகத்தாலும் கல்வியபிவிர்த்தியாலும் மேம்பாடடைந்து சிறந்து ஓங்கி விளங்குவதற்குள்ள பலவகைக் காரணங்களுக்குள் பத்திரிகாபிவிர்த்தியும் ஒன்றாம். அது முக்கியமாய் அதிகாரிகளாலும் தனவான்களாலும் கனவான்களாலும் கற்றுணர்ந்தவர்களாலும் கைத்தொழிலாளிகளாலும் பெண்மக்களாலும் குருமார்களாலும் சிறுவர் சிறுமியர்களாலுமே பெரும்பாலும் ஆதரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இங்கிலாண்டு தேசத்திலோ ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் வாசிக்க விரும்பும்படியான பல பத்திரிகைகள் உண்டு. சமாசாரப்பத்திரிகைகள் ஆங்காங்கு நிகழும் வர்த்தமானங்களையே தெரிவிக்கும். அரசாங்க சம்பந்தமாக பத்திரிகைகள் குடிகளின் முறைகளையும் பல நீதிநெறிகளையும் நியாயவழியையும் நிலைநிறுத்திப் பேசும். சாஸ்திர சம்பந்தப்பத்திரிகைகள் வர்த்தமானத்தில் நூதனமாக ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட விஷயங்களையும் சாஸ்திராபிவிர்த்தியையும் அதைப்போல்வனவற்றையும் அறிவிக்கும். இளந்தையர் குழாததுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் பத்திரிகைகள் சிறுவர் சிறுமியர்களின் மனமுவக்கும் கதைகளையும் அவற்றின் சாரங்களையும் நற்குண நல்லொழுக்கங்களையும் கதாரூபமாயும் விளக்கிக்காட்டும். இஃதிங்கனமிருக்க முக்கியமாய் இங்கிலாண்டையும் இந்தியாவையும் ஆராயுமிடத்து அவற்றின் மக்கள் நடையுடைபாவனைகளில் ஒன்றுக்கொன்று வேறுபட்டே நிற்கிறார்களென்பதை இங்கிலாண்டிய விபரங்களைத் தெரிந்தவர்களும் அவரால் கேள்விப்பட்ட மற்றைய சிலரும் அறிவார்கள்.

இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகையில் விருப்புடையர். இந்தியரோவெனில் அப்படிக்காணப்படவேயில்லை. இங்கிலாண்டியரில் தினம் இரண்டணு சம்பாதிக்கும் எளிய கூலியாட்களுங்கூட மற்ற சிலவுகளைப்போல பத்திரிகையையும் எண்ணி அதற்கும் நாளொன்றுக்கு காலணுவீதம் வைத்துவிடுவார்கள். இந்தியரோ இக்காலணுவிருந்தால் மூக்குப்பொடிக்கு உதவுமே என்பார்கள். இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகைகளை லௌகீக விவகாரத்தை அறிவித்து அவற்றில் ஞானத்தை யூட்டி தங்கள் வாழ்நாட்களை சுகத்துடன் நடத்தவல்ல கருவி என்பர். இந்தியரோவெனில் பத்திரிகையென்றால் "அக்கப்போர்" என்றும் "வீண்வேலை" என்றும் "காசு பறிக்கும் வித்தை" என்றும் பொழுது போக்கத்தருந்ததென்றும் பேசித்திரிவர். இங்கிலாண்டியர் பத்திரிகைகள் தங்கள் கைக்கெட்டும்போது "காணாதுகண்டவாராய்" களிப்புடன் பத்திரிகை எப்பொழுது வருமென்று எதிர் பார்த்திருப்பர். இந்தியரோ பத்திரிகைகள் தங்கள் கைக்கெட்டும்போது மாமி மருமகளைப்பார்ப்பதுபோல சலிப்புடன் தங்கள் சொத்தைப்பறிக்க வந்த நமனைப்போல் பாவிப்பதுடன் "அக்கப்போர்" வருங்காலம் வந்துவிட்டதென்று

நினைத்து உடைத்தாலும் அவசரமாய் மேல் மகுடங்களை மாத்திரம் பார்த்து
விட்டு விஷயங்களை அறியப்போகாமலும் அறியப்புகினும் அழுதுகொண்டு
அங்கொன்று இங்கொன்றாய் பலவகைக் கீரை பறிப்பதுபோல் பார்த்துக்க
வனியாமலும் கவனிப்பினும் அவற்றிற்சொல்லியபடி அனுஷ்டிக்கும்படி அ
டுத்தவர் சொல்லினும் நமக்குத் தெரியாததற்கு இதைப்பார்த்துதானா நடக்
கவேணுமென்றும் வீண் பிதற்றலுடன் டாம்பீகமாய்க்கூறுவர்.

(மறுசஞ்சிகையில் முடிவு.)　　　　(தஞ்சைபுரிநேசன்.)

புத்தக வரவு.

பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ தேவர் சரித்திரச்சுருக்கமு
ம் அவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய மொழிகளும்:— அடங்கிய ஸத்கிரந்தமொ
ன்று நமது பார்வைக்கு வந்தனத்துடன் வரப்பெற்றோம். வாசித்ததில் யா
மடைந்த ஆனந்தத்திற்கெல்லையில்லை. நந்தமிழ்நாட்டுச்சிறுவர் சிறுமியர் நல்
வழியில் நடந்து ஆஸ்திக பக்தர்களாய் ஜ்வலிப்பதற்கு இப்புத்தகம் இன்றிய
மையாதது. பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸதேவர் பல அரியவி
ஷயங்களை கற்றோரும் மற்றோரும் எழுதிலுணருமாறு தக்க உதாரணங்களு
டன் நமக்கு அருளியிருக்கிறார். இதை ஒவ்வொருவரும் வாங்கி வாசிக்கவே
ண்டியது அவசியகரம். 139 பக்கங்கள்கொண்ட இவ்வரிய ஸத்கிரந்தத்தி
ன் கிரயம் அணா-8. இதை நமதுபார்வைக்கு அன்புகூர்ந்தனுப்பிய வாணிய
ம்பாடி புதூர் இராமகிருஷ்ண மடம் ஸ்வாமி விவேகானந்தர் சங்கத்தின் பி
ரஸிடெண்டு மகா-ஈ-ஈ-ஸ்ரீ C. வெங்கிடசாமி நாயுடு அவர்களுக்கு ஹிருதய
பூர்வகமாய் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

காலமறிந்து குற்றங்கடிதல்.

(முன்தொடர்ச்சி,)

கடைக்காரன் அதை வாங்கிப்பாாத்து ஆம் இது இந்த கடையிலிருந்
த பொருள்தான். சற்று நேரத்திற்குமுன்புதான் வெளியில் எடுத்துவைக்க
ப்பட்டது. நான் பின் பக்கமாய்த் திரும்பி இருக்கும்பொழுது யாரோ எடுத்
துக்கொண்டுபோய்விட்டார்களென்றான். அதைக்கேட்டு அந்த புத்தியுள்ள
பெண்மணி ஐயா! நீர் சொல்லுகிறது என்மனதுக்கு மிகவும் சங்கடத்தைத்
தருகிறது, நீர் யாரோவென்று சந்தேகிக்கவேண்டாம், இந்தத்திருட்டுப் பை
யனே எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டானென்றாள். அந்த வார்த்தையைக்
கேட்டுக் கடைக்காரன் ஆச்சரியப்பட்டு அம்மா உமக்கு மன உறுதி அதிகம்
கடையில் இந்தப்பாவை காணாமற்போய் ஒரு மணிநேரங்கூட ஆகவில்லை
அதற்குள் மகனைப் பொருளுங்கையுமாய்ப் பிடித்துக்கொண்டுவந்துவிட்டீரே
உம்முடையதைரியமல்லவா தைரியமென்று சொல்ல அந்தப்பெண்; ஐயா!
இதில் தைரியமென்னவிருக்கிறது. தைரியமுமில்லை, மனவுறுதியுமில்லை.
நாம் கடவுளுக்குப்பொதுவாய் உண்மை தவறாமல் நடக்கவேண்டுமல்லவா?
அந்தக் கடமைப்படி உள்ளதை நான் ஒளியாமல் வெளிப்படுத்தினேனே
யல்லது மற்றொன்றுமில்லை. பையன் கையில் பாவையைப் பார்த்தவு
டன் எனக்கு பிராணன் போவதுபோலிருந்தது. உண்மையான தாயாயிரு
ந்தால் சுலபமாய்த் தோன்றினாலும் வருத்தமாய்த்தோன்றினாலும் அவள்செய்
யவேண்டிய கடமையைச் செய்தே தீரவேண்டுமெல்லவா? அப்படிச் செய்யா

மையால்தானே "மக்களுக்குச் சத்துரு மாதா பிதா" என்கிறார்கள். இப்போது இந்தப்பயல் செய்த காரியம் கெட்டகாரியந்தான். அதற்காகஇவனை உடனே காவல்கிடங்குக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும். இதற்கு நானே சாக்ஷியாகிறேன். இவன் தகப்பனார் வந்தாலும் அவரும் அதற்குச்சம்மதிப்பார் என்று சொல்லி தன் கையைப் பிடித்துக்கொண்டிருந்த பிள்ளையைக் கையை வாங்கிக்கொண்டு கடைக்காரன் வசத்தில் தள்ளிவிட்டுத் திரும்பிப்போகப்பார்த்தாள். அது கண்டு பையன் அழுதுகொண்டே அவள் துணியை விடாமல் பிடித்துக்கொண்டு அம்மா நான் இனிமேல் இப்படிப்பட்ட காரியம் ஒருபோதும் செய்வதில்லை. என்னை இங்கே தனியே தள்ளிவிட்டுப்போகாதே. தெரியாமல் திருடிவிட்டேனென்று சொல்லி கோவென்று கதறியழுதான். கடைக்காரன் அதைப்பார்த்து மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு அவளைக் கூவி அம்மா அவசரப்பட்டுப்போகவேண்டாம், ஒரு பேச்சு கேட்டுவிட்டுப் போம் என்று அவளைக்கிட்ட அழைத்து நாரியர் நாயகமே! உம்மைப்போலத்தருமமே ஜெயமென்று நீதி மார்க்கத்தில் நடப்பவரை நான் எங்கும் கண்டதில்லை. உம்மைப்போலவே உம்முடைய புத்திரனையும் கடவுளுக்குப் பயந்து நடக்கும்படி கற்பிக்க நீர் பாடுபடுகிறீர். இவன் செய்த காரியத்திற்கு இப்போது நீர் செய்ததே போதுமான சிக்ஷையாம். இனி ஒருபோதும் இவன் இப்படிப்பட்ட செய்கை செய்யத் துணியானென்று நான் உறுதியாய்ச்சொல்லுவேன். சிறு பிள்ளைகளைக் காவற்கிடங்குக்கு அனுப்புவது சரியன்று. முக்கியமாய் இவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக நல்வழிகற்பிக்கப்படுகிறவர்கட்கு அது தேவையில்லையென்றான். பிறகு அவன் அந்தப்பையனைப்பார்த்து மகனே! திருட்டுப் புரட்டு இல்லாமல் நல்லபிள்ளையென்று பேரெடுப்பது நல்லதா, காவலில் அகப்பட்டு அவமானப்படுவது நல்லதா, என்றுகேட்டான். அதற்கந்த சிறுவன் நல்லவனென்று பெயரெடுத்து பிழைப்பதுதான் சரியானதென்று வணக்கமாய்ச் சொல்ல, அப்படியானால் இப்பொழுது நேரிட்ட அவமானத்தை இனி ஒருபோதும் மறவாதே. இப்பொழுது நீ செய்த காரியம் மிகவும் அற்பமானதாயிருந்தாலும் இதுதான் கடைசியில பிராணாந்தத்துக்குக் கொண்டுபோய்விடுவது, 'இன்று தவிட்டுக்கு வந்த கை நாளை தனத்துக்கும் வரும்' என்று சொல்லக்கேட்டதில்லையா? திருடன் பெண்சாதி என்றும் கைம்பெண்தான். ஆதலால் இனிமேல் உன் நற்றாய் சொல்லும் நல்லுபதேசங்களைக்கேட்டு கடவுளுக்குப்பயந்துநட, என்று பலவிதமாய் அந்தப் பையனுக்கு புத்தி சொல்லியனுப்பினான். அந்தச்சிறுவனும் இனி நான் அப்படியே நடந்துகொள்ளுகிறேன் என்று சொல்லி சிலவுபெற்றுக்கொண்டுபோனான். தாயும் மகனும் ஒன்றும் பேசாமலே கைகோத்துக்கொண்டு வீட்டுக்குப்போக, அங்கு தாய் தனியே அந்தப்பையனை ஒரு அறைக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோய்க்கதவை மூடிக்கொண்டாள்.

(மறுசஞ்சிகையில் முடிவு.)

அன்னியோன்னியம்.

(முன்தொடர்ச்சி.)

இளமையிலே செய்கைகள் நமது இளம்புத்திக்குத்தோற்றப்படும் இன்ப துன்பத்திற்குத் தகுவதாய் நடந்தபோதிலும், கௌமாரகத்தில் புத்தி பரிக்ஷையினாலே பலப்பட்டிருப்பதால் அச்செய்கைகள் நன்மை தீமை தெ

ரியப்பட்டு நடக்கின்றன. இதனால் மனதுந்தேகமும் செய்கைக்குக் காரணமாயிருக்கின்றது. ஏனெனில் மனதுக்குத் தீயதாயிருப்பது தேகத்துக்குந்தீயதாயும் தேகத்துக்கு நல்லதாயிருப்பது மனதுக்கு நல்லதாயுமிருக்கும். ஆகையால் நல்லதுந்தீயதும் புத்திக்கியல்பாக நியாயத்தினுதவியாற்றெரிகின்றது. இவ்வாறே அந்தந்தப்பொருளின் றன்மையை மேற்சொல்லியபடி நல்லது தீயது என்னுங்காரணத்தைக்கொண்டே தெரிந்துகொள்ளலாம். குழந்தைகளாயிருக்கும்போழ்து நமது புத்திபோனபடியும் பெரியோர்களானபிறகு நியாயம்போனபடியும் நடக்கிறோம். நமது தன்மைக்கடையாளமாகிய அந்த நியாயத்தைக் கைநெகிழாமல் அது கற்பிக்கின்றபடியே நாம் நடக்கவேண்டியது. மனிதனுக்குத் தன் இஷ்டம் தாராளமாயிருந்தாலும் அதினாலே நியாயமற்றவனாகி தன் பொல்லாத இச்சைகள் வருவிக்கின்ற துஷ்ட காரியங்களை யவன் செய்யக்கூடாது. இஷ்டமும் இச்சையும் நியாயத்துக்கடங்கி யதின்படி நடக்கவேணும். ஆகையால் மனிதராகிய நாம் என்னாளும் நியாயத்திற்கடங்கவேண்டியவர்களென்று தீர்மானமாய்ச்சொல்லத்தகும் நியாயமென்னும் அக்கட்டே நமது தன்மைக்கு மிகவுமுவந்ததாகையால் அதையே முக்கியமாய் நாம் பாராட்டவேண்டியது. பரம கடவுளுடைய நிலையானசித்தமும் அவர்தமக்கே நிருமித்துக்கொண்ட ஒருவகைக் கட்டுப்பாடேயாகும். பிரபஞ்ச நிபந்தனைப்படி சுழலுமண்டசக்கரங்களுக்கு நடையும் நிலையும் ஒன்றையொன்று கிரகித்தலும் நிக்கிரகித்தலும் விதிக்கப்பட்டிருப்பதுபோல மனிதனுக்கும் நியாயம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் எல்லா செந்துக்களுக்கும் இந்தக்கிரமமே யுண்டென்று நினைக்கத்தகும். மேற்சொல்லிய வண்ணமாய் மக்கள் ஒருமைப்பாடே சௌக்கியத்திற்குக் காரணமாயிருப்பதுமல்லாமல் மிகவும் அவசியமானதாயுமிருக்கின்றதென்றும் ஒரு கட்டுப்பாடில்லாமல் அது நிலையாதென்றும் தெரிகின்றது. முதன்மையாகிய சிருஷ்டி கர்த்தரே தமது செய்கைகளை ஒரு கட்டுப்பாடுகொண்டு நடத்திவருகின்றமையாலும் நீங்காத அவருடைய தன்மையானது ஆதிமுதல் நடந்துவருவதுமன்றி நீடூழியும் நடப்பதாயிருக்கின்றமையாலும் மனிதனானவன் தன் ஆசாபாசம் சொல்லுகின்றபடி நடவாமல் நியாயக்கட்டுக்கடங்கி நடப்பது அடிமைத்தனமென்றெண்ணவேண்டியதில்லை. ஆகையால் நியாயக்கட்டுப்பாட்டுக்குச் சரியாக நாம் நடக்கக்கூடாததேன்? சுகத்தை விரும்பத்தகுமானாலும் அந்த நியாயத்தின்படி நடந்தே யதை யடைதற்காசைப்படவேண்டும். அதற்கு விரோதமாக நாமனுபவிக்குஞ் சுகங்கள் அவ்வனுபசந்தோஷத்திற்கு மிஞ்சிய துக்கத்தை விளைவிக்கின்றன. ஆதலால் என்னாளும் நியாயத்தின்படி நடக்கவேண்டியதுமல்லாமல் பிறர்நமக்குச்செய்ய நாம் விரும்புகின்றபடி அவர்களுக்கு நாம் செய்யவேண்டுமென்னும் நல்விதியை என்றும் மறவாமலிருக்கவேண்டியது. இவ்விதி யொன்றே புண்ணியாத்துமாக்களுடையும் விண்ணுலகத்திற்காக மரணமானது மனிதனை இவ்வுலகத்தை விட்டுப்பிரிக்குமளவும் அவன்பரிசுத்தனாயும் யாவரிடத்திலும் அன்னியோன்னியமுள்ளவனாயும் கடவுளுடைய அன்பிற்கு முதற்றர பாத்தியதையுள்ளவனாயுமிருப்பதற்கேற்றபடியும் இங்கு நடக்கப்போதுமானதாயிருக்கின்றது.

முற்றிற்று.

க லா ப் பி ர கா ச னி.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

ஜனவிஹீனமான கானனம். வானளாவிய விருக்ஷங்கணெருங்கிய பிரதேசம். பரிதியுமொழியுங்காலம். பாரிருள் சூழும் நேரம். மாசுறு

சோரர் அகமிக மகிழுந்தருணம். இருளும் தன்னை யொத்த அகத்தினர்க்குதவப்போதரும் வேளை. பயங்கர மாருதத்தின் கோரதரமான சப்தம். அச்சுறுத்து மளவற்ற மிருகங்களின் கர்ஜ்ஜனை. நெருப்பொடு காற்றென வெழுந்த கானாற்றின் பயங்கரத்வனி. இவற்றின் கொடுமையைப் பொறுக் ஆற்றலற்ற விருக்ஷங்கள் பல பனி பாகிய கண்ணீருதிர்க்கின்றன. இருண்ட மனத்தினரு மிக்கானம் புக்கில் மருண்டழுவர். வனசரரும் வழிதெரியாது திகைப்பர். இவ்வத்தியந்த கோராரண்யத் திடைவருமோர் கானாற்றின் நடுவில் களங்கமற்றத் தூய்மையுற்ற மனத்தின னொருவன் றுயர்க்கடலிடை பட்டுக் கலங்கித் தானடையவேண்டிய மார்க்கமும் பிசகி அலைகடற் றுரும்பாகி வெம்புதழலின் மேனின்ற மெழுகெனக் கரைந்து மனமழிகின்றான்.

ஐயோ! என் கரங்கள் சோர்கின்றனவே! விழிகளும் சுழலுகின்றதே! மார்க்கமும் பிசகிப்போயினவே! சித்தத்திற்கொண்ட சிந்தை யனைத்துஞ் சித்திபெறா தொழிந்தனவே! என்போலிடையூ றுறுவாறு மிம் மண்டலிகத்துண்டோ? களியாட்டயர்ந்த காலமெலாம் போய்க் கானாற்றிடையிற் கதறிக் கலங்குங் காலமு முற்றதே! ஊழ்வலியின் றிறந்தானோ! இந்நதியைக் கடந்தியாங்ஙனம் செல்வேன்? ஐயோ! "ரூபசந்திர" னையுங் காணேனே! ஹாஸோதரா! எங்கேகினை? நதியின் வசமாயினையோ? இளமையில் உலகிய லுணர்வா னவாவுற்று பன்னரிய பற்பல தேயங்கடோறு மேகிய ஞான்றும் மலரும் மணமும் போலிருந்தனையே! இன்றியாங்ஙனே பிரிந்தனை? மந்தகாச பூர்ண சந்திரவதனா! வசீகர வன்மைபொருந்திய நின் மதுர பாஷணமென்று கேட்பேன்! தீனகிருபாகரா! என்மீது ஈஷத்தேனு மனமிறக்கமில்லையோ? உய்ய ஒருவழியுங் காண்கிலேனே! சாகும் வரையிற் சஞ்சலமணுகிற் சந்தோஷிப்பதென்னாள்? சாந்தகுணபூஷணா! இன்னலுற் றுயிருடனுய்வதிலும் நீத்தல் குணகரமெனக் கருதினையோ! உனதுயிர் கடவுளிடம் சேரவும் நினதுடலமிவ்வாற்றி லடங்கவு மாயதோ?

"அலைமோதி யிருகரையு மடித்துவருங் கானாற்றிலந்தோ பாழுங் [ன்னும்
கொலையே செய் முதலைபற்றிக் கொள்ளவதைத் தந்திரமாய்க்கொன்றேன்பி
நிலையே கொள்ளாத புனல் நீந்திடவும் வகையறியேன் நினைக்கின்றே னற்
கலைமேவு ரூபசந்த்ரன் கதியெனவோ செய்தியொன்றுங்காண்கிலனே!"

அகிலமங்கள குணஸ்வரூபா! அகிலலோகநாயகா! இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தி லிவ்வெளியனேன்றன்னை இங்ஙனம் துன்புறத்தவு முமக்குள்ளந் துணிகிறதா! ஆதிமத்தியாந்த ரஹித ரென்மீ தருள்பாலித்தனர் போலும். அதினாலன்றோ இக்கரையை யடைந்தேன். கனிஷ்டா! நினைக்கண்டு பிடித்தேனில்லையே! இவ்விடத்திலாகினும் கண்காணிக்கலாமெனக் கருத்துற் றிருந்தது மடவியிலெறிந்த நிலவாயினவே! ஒசி மிந்நதிக்கு முடிவுகடலுண்டு, வாடுமெனக்கில்லையே விடிவு! தேடாதவிடமொன்றுமிலதே! வாடாத ஞான்று வருவதுமென்றோ? ஒறுத்திடினும் வெறுத்திடினுஞ் ஜகபரிபூரணா! மறுத்தினியுன்பாதமலரற் புகலிடம்வேறுமுளதோவெனக் கிந்நிலமிசை. அடியேனை ஆளாது ஆற்றொணாத்துயரத்தினி லமிழ்த்துவதுஞ் சரியோ! ஐயோ! நெஞ்சம் நெகிழ்ந்துருகுகின்றதே! என் செய்கிற்பேன்!

"உடன்பிறந்த சஞ்சீவி யுனையலாற் சோதிகடல் சூழுலகமீது
கிடைப்பதரிதன்றோ நற்கிளர்மதியே விருநிதியே கிளைமரக்கா[வேன்யான்
விடையுனையான்றேடியு மென்னெதிர் கிடைத்தாயில்லை யந்தோஎன்செய்
றடையின்றியுயிர்விடுவேன்றம்பியுனைப்பிரிந்து மினிதரிப்பேன்கொல்லோ"

சனிஷ்ட வியோகனானேனே! அந்தோ! சுந்தரா! ரூபசந்திரா! நினதன்பு இறப்பினாலன்றி மறப்பரியதோ! நினையளவாகிலு மென் மனதிற் கொன்றுந்தோற்றிலதே! நினைக்கண்டுபிடிக்க பல பிரயத்தினங்களியற்றியும் ஸபலமாக வில்லையே! நாமிருவரும் ஒன்று சேர்ந் தினிதிருக்கிற தினமு மினியுளதோ!

மதியும் தனது ஷோடஸ கலைகளுடன் பிரகாசிக்கின்றான். இதென்ன கரகோஷம்? ஹா! இஃதென்னை? இக்கோரதர வனப்பிரதேசத்தில் அந்தரமளாவிய சந்தன மரங்க ணிறம்பிய நறுமணம் வீசும் விவித மணமலர் மயமாயுள்ள சுந்தர நந்தவனத்திடை அற்புத மந்திரமொன்று ஜ்வலிக்கின்றதே! தேவநிர்மிதமோ! நிசப்தமாயிருக்கு மித்தருணம் மதுரத்வனி ஒன்று கேட்கின்றதே! போய்ப்பார்க்கின்றேன்! பல பிரஜாகுழாங்களிடையில் சுப்ரவஸ்திர தாரியான நாரியர் நாயகமொருவள் நிராபரணியாய் திலகமணிபோல் வீற்றிருக்கின்றாள். அம்மதிமுகமங்கை "ஸ்திரீவித்தியாப்பியாச" விஷயமாய் உபநியசிக்கப் போவதாய்த்தெரிகிறது. கோலிழந்த குருடனாயிவன் கதறுமெனக்கிப் பிரவசனத்தா லாகினுஞ் சோக பரிகார முண்டாகுமா! இக்கூட்டத்தில் எனது ஸோதரனைக்காணுமதிர்ஷ்டமு மெனக்குதிக்குமா! ஏதோ அதில் எனது கருத்திருத்திப் பார்க்கின்றேன்.

"ஜனகுண தராதர நிதான மதியூக நாகரிக வித்தியாவிநோத சத்தியாபிமான சீலர்காள்! தற்காலத்தில் நமது ஸோதரிக ளடைந்திருக்கும் நிலைமையை உற்றுநோக்கில் எனக்கு மிகவும் பரிதாபகரமா யிருக்கின்றது. பெண்கல்வி உலகெங்கும் பரவிவருவதின் பயனாக உத்தமாங்கனைகளான வித்தியாவதிகள் பலர் ஜ்வலிக்கின்றார்க ளென்றாலும், அதைப்பற்றி அகமிக களிப்பதானாலும், அதைவிட எவ்வளவு அபிவிர்த்தியடையவேண்டுமோ அவ்வளவிற்கது பரவா திருப்பதைப்பற்றி யானெய்துஞ்சோகாகுலமே மிகவுமதிகமாயிருக்கின்றது. நந்தேயத்திய பாலிகைகள் நல்லொழுக்கத்துடன் உத்தம கல்வியைப்பெற்றுயர்வுற்று சுசீல சுந்தரிகளாய் வித்தியாவதிகளாய் விளங்குவது சொற்பத்திலும் மிகச்சொற்பமே. நன்னடக்கையற்ற கல்வியைப்பெற்று நலயற்ற நாரிகளால் நாகரிகாங்கனைகட்கும் அவச்சொல் லுண்டாகின்றது. நமது சிறுமியர்களிற்பலர் "காற்படிப்பும் அரைப்படிப்பும்" படித்து வித்தியாலயத்தை விட்டொழிகின்றனர். இன்னோரால் 'அற்பபடிப்பு அனர்த்தம்" எனுமான்றோருரையினுண்மைசெவ்வனேவெளியாகின்றது. இவற்றானுதிக்குந் தீங்குகட்கெல்லையில்லை. கற்றகல்வியே அவர்களைக்கெடச்செய்கின்றது. ஞானமில்லாத கல்வி கேட்டை விளைவிக்குமென்பதிலையமென்னை? வித்தியா விஷயத்தி லிக்கீழ்நிலைமையுற்றிருப்பினும் ஏனையவற்றில் நமது ஸ்திரீகள் இளைத்தவர்களல்லர். இவ்விஷயத்தில் இவர்கள் செய்யும் ஸாகஸ மாதியவை மதிஹீனர்களால் புகழ்ந்துரைக்கற்பாலதே யாயினுமன்னோ ரென்னையொத்த அகத்தினரெய்தும் பரிதாபகரத்திற் குரியவரேயாவர். மாமி மருகிய ரிருவர்தம் மல்யுத்தத்தை பிரதமத்திலெடுத்துக்கொள்ளுவாம். மருகியைக்கொள்ளுமளவுங் கொண்டாட்ட முற்ற மாமி பிற்றைநாளிற் றிண்டாட்டமடைவானேன்? மருகியர்கட்கு நல்லொழுக்கமாதிய நலங்களை நல்கி ஸதாசார சம்பன்னைகளாயிலங்குமாறு புரித லுசிதமேயாயினு மஃதை யாசிரியர்போ லன்னோர்க் கோதுவதைவிட தானியற்றும் நற்கிரியைகளினாலேயே அவர்கள் திருந்தி நல்வழியில் நிற்கும் வண்ணம் செய்தலன்றோ சிரேயஸ்கரம்? மலருடன் சேர்ந்த நாரும் நறுமணங் கமழ்கின்றனவன்றே? ஸுகந்த பூரிதமான புஸ்பத்தை அனுபவித் தின்புறக் கருது

வோர் அம்மலரை மெதுவாகவன்றோ எடுக்கவேண்டும்? அங்ஙனமின்றி
நசுக்கிப்பறிப்பின் வீசுவது துற்கந்தமன்றோ? அதைப்போலவே மருகிய
ரை அன்புமிகுந்த இன்சொற்களால் தன் வசப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கட்கு
புத்திகூற உபாத்யாயனிகளாய் ஏற்படுவதைவிட தமது நடத்தையினாலேயே
அவர்கட்கு நன்மாதிரியைக் காட்டி நன்னடக்கை, நற்சகவாசம், பதிபக்தி இ
வைகளாலுண்டாகும் நலங்களைத் தெளியவிளக்கி நல்விஷயங்கள் செறிந்து
ள்ள ஸத்கிரந்தங்களை ஓய்வுகாலங்களில் வாசிக்கச் செய்து குணவதியாகு
மாறு புரிதலன்றோ குணகரம்? இங்ஙனம் நல்வழியிலொழுகும் வனிதா
ரத்னங்களை வாழ்க்கைத் துணைவிகளாயடைந்த ஸத்குலசிகாமணிகளிருக்கும்
இல்லறமன்றோ நல்லறம்? ஏனையவை தொல்லறமே. சற்குணாலயமான
மாமியாரின் கீழமர்ந்திலங்கும் மருகிய ரெய்துஞ் சிறப்பிற்கெல்லையுமுண்
டோ? பதிக்கடங்கிய பாவையும் மாமிக்கடங்கிய மருகியுமான இச்சுகுணபூ
ஷணியால் இல்லறம் நல்லறமாகப்பிரகாசிப்பதுடன் அஃதாற்பெறவேண்டிய
இகபர சுகமும் ஸாதகமாகத்தடையென்னை? இதை அறவே விட்டொழி
த்து மலரை நசுக்கிப் பறிப்பதற்கிணங்க குணாபரணிகளான மருகியரை ஹி
ம்சைக்குள்ளாக்கி அன்னவர்களையுங்கெடுத்து "ஸம்சாரமோ ஸாகரமோ"
வெனத்தன் தனயனும் வியசனிக்கச் செய்து இவ்விரு ஸதிபதிகளும் இல்ல
றத்தாலடையக் கூடியதாயிருக்கும் இகலோக சுகமும் பரலோக சாம்பிராஜ்
ஜியமும் பெறுதிழக்குமாறு செய்து இறுதியில் தானுமழிந்து அவச்சொல்லை
யே நிதியெனக்கொண்டு அழிவதாலெய்திய பயனியாது? தான் சுகுணா
ண்யமாயிருந்து தன் மருகியையும் சற்குணாலயமாக்கி உயர்வுறுவது நலமா?
அல்லது மருகியையும் சுகுமாரனையும் மற்றுமுள்ளவர்களையும் துன்புறுத்தி
சந்தோஷ ரஹிதர்களாக்கி ஈற்றில் தானுமழிவது நலமா? இஃதில் நலத்தை
நல்கத் தக்கதெஃதென்பதைத் தீர்க்காலோசிக்கக் கடவர். மாமியாரால்
மருகியர்கட்குச் சஞ்சலங்கள் விளைவதுபோக மருகியரால் மாமிகள் கஷ்ட
நிஷ்டூரமுறுதற்குமுகாந்தரம் "வரவரமாமி கழுதைபோலானாள்" என்ற முது
மொழிக்கொக்க நடக்கமுயற்சிப்பதால் நற்குணமுள்ள மருகியரும் வெறுப்புற்
று மாமியுடன் எதிர்க்கத்துணிந்து "மாமிக்கோர் சாமிடா" ராகி இறுதியில்
அதன் பயனாக துற்குணிகளாய்விடுகின்றனர். கடைசியில் "அக்கினி மலை
யிற் கற்பூரபாணம் தொடுத்தது" போலாய்விடுகிறது. "வல்லடி வழக்கை
சொல்லடி மாமி" என்று விவாதம்புரியும் பெண்களும் பலருளர். இது இ
ளமையிலிருந்தே நன்னடத்தையிற் பயிற்றுவிக்காதது காரணமாக நேரிட்ட
கெடுதி. மற்றுஞ்சிலர் கல்விமணமற்றவர்களாய் கலகாஸ்பதமான கடுஞ்சொ
ற்களைக்கம்பீரமாய் வழங்கி பலர்மீது தோஷாரோபணங்கூறி ஸதாகாலமு
ம் பரநிந்தாப்பிரியர்களாய் காலங்கழிக்கின்றனர். பின்னுஞ்சிலர் நானாவி
த கிரீடா விசேஷங்களினாலே பால்யமும், சந்தன குசும வனிதாதிபோக பர
வசத்தினாலே யவ்வனமும், அசத்தியினாலே வார்த்திகமும் போக்கிக்கொண்
டு இறுதியில் ஆத்மஹிதஞ்செய்துகொள்ளாதழிகின்றனர். இங்ஙனமெல்
லா மாய்தற்குக்காரணம் கல்வியில்லாமையே. வித்தியாவதிகளான மாமி
மருகியர்கட்குள் கலகங்க ணிகழக்காரணம் நேருமோ? கலாவதிகளான கா
மினிகையர் கலாவினோதத்திலேயே தமக்குள்ள அவப்பொழுதைக் கழித்து
தவப்பொழுதாக்கி அதற்கும் பெருமையை நல்கி சற்குணாலயம் இலைகளாய்ப்
ஜ்வலிப்பார்களே யன்றி பிறர்மீது குற்றங்கூறி நிந்தாஸ்பதமான பதங்களை
வழங்கி அறனை மறந்து மறனை நினைந்து துராசார மோஹிதர்களாய்
ஸ்வய நல துறந்தர பரநலவிரக்தர்களாய் விளங்குவரோ? இவ்வித்தி
யாவிஹீனைகளை இல்லறத் துணைவிகளாயப் பெற்ற புமான்க ளில்வாழ்க்

கையிற் சிறந்தய்வரெனக் கருதுவது மலடிபெற்ற மகனொரு முயற் கொம்பேறிக் காய்கனி கிழங்குகளாதியன பறித்ததற் கொக்கும். ஆகவே "ஸ்திரீ வித்தியாப்பியாசம்" நாட்டில்பரவி அபிவிர்த்தியடையவேண்டியது அத்தியாவவசியகரமென்று பின்னுமோர் முறை இயம்புகின்றேன். கல்வியானது ஒரு தீபத்திற்குச் சமானமாயிருக்கின்றது. விவிதவிசித்திர பண்டங்கணிறம்பியுள்ள இருள் சூழ்ந்த அறையொன்றில் விளக்குடன் செல்லுவோன் சன்மார்க்கப் பிரவர்த்தகனாயிருப்பனேல் அங்கிருக்கும் பொருள்களை வெளிச்சத்தினுதவியாற் கண்ணுற்று பரமாச்சரிய பரிதனாகி, இவைகளை சிருஷ்டித்து மாய்கையிற் சிக்குண்டு மதிஹீனர்களாய்த் தம்மை மறந்திருக்கும் பிரஜைகட்கு அப்பொருள்களின்மீது அபேக்ஷையை உண்டாக்கி அவற்றுலாகினும் இவ்விவித விசித்திரங்களை உண்டுபண்ணிய முதல்வரொருவருளரென் றுணர்ந்து இதின் மூலமாகவேனும் உலகபாசங்களி லுழல்வதினின்று மகன்று தம்மிடம் போந்தடையாருவெனக்கன்றையிழந்து கலங்கும் பசுவைப்போல் மனமிரங்கி மக்களுடைய ஆசமனத்தை அன்புடன் நிரீக்ஷிக்கும் பகவானுடைய கருணையையும், கிளியொன்றினைக் கூட்டிலடைத்து இன்பமான மொழிகள் பலவற்றைக் கற்பித்து அதனிடத்து அம்மதுரபாஷணங்களைக் கேட்டு ஆனந்திப்பாரைப்போல, பிரஜைகளை மாயை எனுங் கூட்டிலடைத்து பகுத்தறிவையும் விவேகத்தையுமீந்து அதினைக்கொண்டன்னவர் உண்டாக்கும் வஸ்துக்களையும் இயற்றுங் கருமங்களையுங் கண்ணுற்று களிப்புறும் கடவுளின் அளவற்ற அன்பையுமுணர்ந்து ஆனந்திதனாகின்றான். துன்மார்க்கனொருவன் விளக்கினுதவியால் அப்பொருள்களைக் கண்ணுற்றவிடத்து அதைக் கவர்ந்தேகக் கருத்துற்று அதற்கேற்ற வஞ்சனோக்திகளைச் சிந்திக்கின்றான். (கல்வியாகிய) ஒரே விளக்கைக்கொண்டு சென்ற இவ்விருவரும் வெவ்வேறு நிலைமையை அடைவதற்குக் காரணமென்னை? அவரவர்களிடத்திருந்த நற்குண துற்குணங்களேயன்றோ அவ்விருவர்களையும் விவித எண்ணங்கொள்ளும்படி செய்தது? ஆகவே கல்வியுடன் நல்லொழுக்கமும் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆனதால் பிரதமத்தில் நமது சிறுமியர்கள் நல்லொழுக்கத்தை யனுசரிக்கும்படி செய்து பின்னர் நற்கல்வியைப் பூரணமாய் பயிற்றுவிக்கவேண்டியது அவஸியகரம். அத்துடன் நல்வழியில் நிற்கும்படி கூறுவதைவிட தாங்களே யப்படி நடத்திக்காட்டி எடுத்து விளக்கும்படியான உத்தமசீலர்கள் அப்பெண்மணிகளுக்குப் பெற்றோர்களாய் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இல்லையேல் "எட்டுச்சுரக்காய் கறிக்குதவா" தென்பதுபோல அவர்கள் கற்ற கல்வியும் பயன்படாமல் நடத்தையிலும் காட்டமுடியாமல் பட்ட பிரயாசையனைத்தும் "விழலுக்கிறைத்த நீராய்" பிரயோஜனப்படாதொழியும். ஆகலான் இத்தகைய நலன்களுடன் பயிற்றுவிக்கப்படும் கல்வியே நன்மையை நல்கத்தக்கது. அதினால் உபயலோக சுகமும் வித்திக்கும். இவ்வுத்தமகல்வி உலகெங்கும் பரவி அபிவிர்த்தி யடைதற்கேற்ற முயற்சிகளை ஆசரித்தாற்றான் கலாவதிகளும் நாகரிகாங்கனைகளும் சுகுணவதிகளும் ஜ்வலிப்பர். நந்தேயமும் சிறப்புறும். இச்சுகுண சுந்தரிகளை ஸதியாக அடையும் பதிகளெய்தும் பரமானந்தத்திற் கெல்லையுமுண்டோ? இவர்களிடம் வளரும் பாலர் பாலிகைகளாதியோர் அடையு முன்னத நிலைமையைப்பற்றியும் இந்த ஸ்திரீ ரத்னசிரோமணிகளால் இகபர மிரண்டிலுமின்புறலாமென்பதைக் குறித்தும் நான் எடுத்துச்சொல்லவும் வேண்டுமா? ஞாலமெங்கும் கலாவதிகளாய் பிரகாசிப்பரேல் நம்மனோரனைவரு மெவ்வளவு பயனடைவர்? அன்பீர்! இதை ஆழ்ந்து நினைமின். ஆகலான் தேசோன்னதிக்குக் காரணமாயிருக்கும் நல்லொழுக்கத்துடனமைந்த பெண்கல்

வியை நீடுலகெங்கும் நிறப்ப முன்வரவேண்டியது ஒவ்வொருவருடையவும் முக்கிய கடமை. இங்ஙனம் இயற்றிலன்றே ஆனந்தமழை பொழியுமுலகில்? ஆனதுகொண்டு, ஸபையில் விளங்குஞ் சீரியர்காள்! நீவிர் அனைவரும் இவ்விஷயத்தில் மனமொத்துழைக்குமாறு பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேனென்றதோடு நிறுத்தி உங்களனைவருக்கும் வந்தனம் ஸமர்ப்பிவித்து யானின்று எடுத்துக்கொண்ட "ஸ்திரீ வித்தியாப்பியாச" த்தைக் குறித்த வியாஸத்தை இத்துடன் ஸமாப்தி செய்கின்றேன்.

இவ்வுபன்னியாசத்தைச் செவியுற்ற அனைவரும் ஈடில்லா இன்பப்பெருக்கடைந்து ஆனந்தபரிதர்களாகி பெண்கல்வி விஷயத்தில் இனி எங்கள் மனதைச் செலுத்தாநிரோமெனக்கூறி கலாப்பிரகாசனி எனும் பெயருனக்கே தகும் தகுமென வாழ்த்தினர். பின்னர் கரகோஷத்துடன் சபை கலைய அனைவருமுறைவிடமேகினர். இப்புத்திசாதுர்ய புனிதவதியின் கலாவினோதத்தை என்னென்று புகழ்வேன்! இம்மதிமுகமங்கை தரித்த நாமதேயமு மவட்குகந்ததே. இச்சர்வாங்க சுந்தராங்கனையை திருஷ்டித்துப்பார்த்ததில் எனது ஸோதரி "வனஸலோஸனி" யின் வதனம் நினைவிற்கு வருகின்றது. அந்த ரூபம் என்னகத்தை ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொண்டது. பழய நினைவுகள் மனதிலுதிக்கின்றன. அச்சுந்தரியைக் கண்டுரையாடவேணுமென்கிற ஆவலதிகரிக்கின்றது. அக்கலாவதியோ உபன்னியாச முடிந்ததும் உள்ளே போய்விட்டனள். அவளுடன் ஸம்பாஷிப்பதியாங்ஙனம்? இல்விற்குட் பிரவேசஞ்செய்ய அச்சமாயிருக்கின்றது. நான் கள்வனுயிருப்பினன்றே அச்சமுறவேண்டும்? அக்கலாப்பிரகாசனியுடன் ஸம்பாஷிப்பதோடு கூட அவ்விடத்திலேயே தற்செயலாய் எனது ஸோதரனுன ரூபசந்திரனையுங்கண்டு களிக்கமாட்டேனு! எதற்கும் பகவானிருக்கிறுர். ஏதோ போய்ப் பார்க்கின்றேன்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் மூற்றிற்று,

நல்லுரை.

(1) வில் (spring) உள்ள மெத்தையானது யாராவது அதின்பேரில் உட்கார்ந்தால் தாழ்கிறது. பாரம் நீங்கியவுடனே முன்னிருந்த நிலைமைக்கு வந்துவிடுகிறது. உலகமாய்கையில் உள்ளவர்களும் அப்படியேதான். தெய்வீகமான சங்கதிகளைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறவரையில் தான் அவர்களுக்கு பகவத்கியாபகம் இருக்கின்றது. தங்களுடைய நித்திய கருமங்களைச்செய்வதில் பிரவேசித்துவிட்டாலோ முன்னிருந்த பகவத் கியாபகத்தை எல்லாம் மறந்துவிட்டு அசுத்தராகிவிடுகிறுர்கள். (2) நூலை ஒரு ஊசியில் கோர்க்கவேண்டுமானுல் நூலை முறுக்கி வேறு தடையில்லாமல் உள்ளே போகும்படி செய்துக்கொண்டு பிறகு ஊசிக்காதில் விடுத்தால் எளிதில் செல்லும். அதுபோல கடவுளின்பேரில் உன் மனதை நிலை நிறுத்தவேண்டுமானுல் ஆசை என்பதை மறந்துவிட்டு சாந்தம், அமைதி, பேதமை முதலிய குணத்தை வகித்து மனதைக்கடவுளின்பேரில் செலுத்து. (3) தாபசுரத்துடன் அதிக்தாக அவஸ்தைப்படும் ஒரு மனிதனை குளிர்ந்த ஜலம் நிரம்பிய குடங்களுக்கும் வாசனையுள்ள குழம்பு அடங்கிய திறந்த பாத்திரங்களுக்கும் மத்தியில் விட்டு விட்டால் தனக்கு அதினுல் கெடுதிவருமென்று தெரிந்தாலும் . அச்சமயத்தில் அந்தத்தண்ணீரைக்குடிக்காமலும் வாசனையுள்ள குழம்பை உருசிக்காமலுமிருக்க அவனுல் சாத்தியமா? ஒரு பக்கத்தில் பெண்ணு

சை மற்றொரு பக்கத்தில் பொன்னாசை இவைகளுக்கு மத்தியிலிருக்கும்போது, சஞ்சலப்பட்டு வழிதவறும்படிச்செய்யும் ஆசையுடன் அவஸ்தைப்படும் மனிதனுடைய சங்கதியும் மேற்சொன்னதைப்போலாம். கிரமப்படி நடக்கமுடியாமல் உண்மை வழியிலிருந்து தவறிக்கெட்டுப்போகிறான். (4) அப்போது பிறந்த கன்று தான் திடமாய் நிற்கத்தெரிந்துகொள்ளுகிறவரை அது அடிக்கடி தடுமாறி விழுந்துகொண்டேயிருக்கிறது. அதுபோல பக்தி மார்க்கத்தில் கடைத்தேறுவதற்கு முந்தி நேரிடும் தவறுதல்கள் அநேகம்.

உருஷிய ஜப்பானிய யுத்தம்.

இந்த யுத்தம் நடந்துகொண்டேதானிருக்கின்றது. இது முடிவுபெறும் நாள் என்றோ உணர்கிலோம். தேசாபிமானமெனும் வியாதியால் பிடிக்கப்பட்டு இருவர்பக்கத்திலும் அநேகர்மாண்டு போகின்றனர். போர்ட் ஆர்தருக்குள் ஜப்பானியர் பிரவேசித்து விட்டனரென்றும், ஜலம் கோட்டைக்குள் வராதபடி தண்ணீர்வேலைகளை ஜப்பானியர் பிடித்துக்கொண்டனரென்றும் 5-வாரத்துக்குதான் போர்ட் ஆர்தரில் ஆகாரமிருக்கின்றதென்றும் அடைபட்டிருக்கும் துருப்புகள் ஜப்பானியரை சரணடையத் தயாராயிருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகின்றதானாலும் பெரும்பாலும் யுத்தத்தைப்பற்றி வரும் தந்திகள் நம்பக்கூடியதாயில்லை. லயோ யாங் எனுமிடத்தில் பலமான சண்டையொன்று நிகழ்ந்தது. இந்த யுத்தத்தில் ஜெனரல் குரோபாட்கின் தப்பித்துக்கொண்டது மிகவும் மெச்சத்தக்கது. ருஷிய துரைத்தனத்தார் தங்கள் சைநியத்திற்காக ஒரு வாரத்துக்கு செலவழிப்பது 10-லக்ஷம் பவுனும் கடைசியில் எப்படி முடிகிறதோ தெரியவில்லை.

காங்கிரஸூம் பொருட் காட்சியும்.

இவ்வருஷக்கடைசியில் பம்பாய்நகரத்தில் கூடப்போகும் காங்கிரஸ் வெகு விமரிசையாக நடைபெறுமென்று தோற்றப்படுகிறது. அத்துடன் பொருட்காட்சியும் பம்பாய் கவர்னரான லாமிங்டன் பிரபுவால் டிசம்பர்மீ 10உ திறக்கப்படுவதால் அதுவும் மிகச்சிறப்பாக நிறைவேறுமென்று தெரிகின்றது. பரோடா மகாராஜா அவர்கள் இப்பொருட்காக்ஷிக்கு 5000ரூ நன்கொடையளித்துளராம். இதற்சென்று காட்சிப்பொருள்கள் அனுப்ப இஷ்டப்படுவோர் இம்மதி 15-தேதிக்குள்ளாக தமது சாமான்களை அங்கு வைப்பதற்கு உத்திரவு பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்றும் அனுப்பும் சாமான்கள் நவம்பர்-மீ 30-உ களுள்ளாக அவ்விடம் போய்ச் சேரவேண்டுமென்றும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

வர்த்தமானங்கள்.

இந்தியா தேசமானது 15-லக்ஷம் சதுரமைல் விஸ்தீரணமும் மூவாயிரத்து நானூறுலக்ஷம் ஜனத்தொகையும் கொண்டுளது. லார்ட் கர்ஸன் இம்மதி 14-உயில் பம்பாய்க்குவந்து சேருவாரெனவும் இம்மதி 18-உயில் சிம்லாவைவிட்டுலார்ட் ஆம்தில் சென்னைக்கு புறப்படுவாரென்றும்தெரிகிறது. நாகையில் காலையில் விவாகமான மங்கையொருவள் மாலையில் ஒரு குழவியை ஈன்றனளாம். மைசூரில் வாரம் ஒன்றுக்கு சுமார் 1000 பேர் பிளேக்குக்கிரையாகினறனர். இப்பிளேக்கு மைசூருக்கு வந்து 6 வருஷங்களாகிறது. இந்தியாவிலுள்ள சகல இருப்புப்பாதைகளிலும் மெயில்வண்டிகளுடன் சாப்பிடுதற்கனுகூலமான வண்டிகளும் இனி சேர்த்துவிடப்படுமாம். திருக்கழுங்குன்றத்தருகிலுள்ள ஒரு குகையில் யோகி ஒருவர் 45 நாள் வரையில் அன்னாகாரமின்றி சமாதி நிலைமையிலிருந்தனராம்.

திரிசிரபுர சம்பவ மஞ்சரி.

திரிச்சி முனிஸிபாலிட்டிக்கு மிஸ்டர் K. S. கணபதிஐயர் M. A. M. L. சேர்மனாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டனர். தந்தை தனயனைக் காவிரி நதியில் தள்ளிவிட்ட கேஸ் விசாரணைக்கு வந்திருக்கின்றதாயினும் இன்னும் முடிவு பெறவில்லை. இதுவரையில் இந்நகரில் நடைபெற்று வந்த "ஹிந்து ராயல் டிராமாடிக் கம்பெனி" கும்பகோணத்திற்குப் போய்விட்டன.

விநோத விசித்திர விஷய விளக்கம்.

காகிதத்தாற் செய்யப்படும் பொய்ப்பற்கள் ஒரு மனிதனுக்கு இறக்குமளவும் உறுதியாய் நிற்கத்தக்கதாம். தென்அமெரிக்காவில் கருங்கல்லின் மீதுபயிராகும் ஒருவிதமரத்திலிருந்து மஞ்சள் நிறத்துடன் சுறக்கும் பாலில் பசும்பாலுக்குள்ள குணமெல்லாம் பொருந்தியிருக்கிறதாம். ஒரு மணியை ஜலத்தினுள் அமிழ்த்தி அடித்தால் 5200 அடிதூரமும்,வெளியில் காற்றுள்ள இடத்தில் அடித்தால் 456 அடிதூரமும் அதின்சப்தம் கேட்குமாம். பல்லினுலும் காலாலும் எழுதத்தெரிந்தவரொருவர் அமெரிக்காவிலுளராம். அவர்பெயர் லுயிஷீல்கி என்றும் இளமை முதற்கொண்டு கரங்களாலெழுதப்பழகவில்லையென்றும் தெரிகிறது.

விதேச வர்த்தமானங்கள்.

எட்வர்ட்டரசர் அவ்வமிஷத்து 39-வது தலைமுறையாம்- நெட்டாவிலுள்ள இந்தியர்களில் பலர் தற்கொலைபுரிந்து கொள்ளுகின்றனராம். ருஷிய சக்கிரவர்த்தியிடத்திலுள்ள கைக்கெடியாரமொன்று 6300-ரூபாய் மதிப்புளதாம். ஆப்கானிஸ்தானத்து அமீர் தமது குடிகளிடமிருந்து வரி வசூல்செய்த 3-லக்ஷம் ரூபாயுடன் ருஷியாவுக்கு ஓடிப்போன மிர் ஜாதர்வேகை மீண்டும் கண்டுபிடித்து அவனையும் அவனுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்களையும் சிறையிலடைத்து அவர்களின் கண்களைப்பிடுங்கி காதுகளை யறித்தெறிந்தனராம். ரயில்மார்க்கம்போகும் தம்பதிகட்கு 2-டிக்கட்டுக்குப் பதில் $1\frac{1}{2}$-டிக்கட் கொடுக்கும் வழக்கம் நார்வே தேசத்திலுண்டாம்.

டிபெட் படையனுப்பு.

சென்ற மீ 7உ யன்று லாஸாவில் டிபெட்டாருடன் சமாதான உடன்படிக்கை நிறைவேறிவிட்டது. இனி அவ்விடமிருக்கும் ஆங்கிலேயப்படைகள் பிறப்பட்டுவந்து சேரும். வரும் வழியில் எத்தனை உயிர்ச்சேதங்கள் உண்டாகுமோ அறிகிலோம். படையெடுப்பு நஷ்ட ஈட்டை மூன்றுமுறையாக டிபெட்டார்கள் தரவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டுளதென்றும் இப்படையெடுப்புக்காக இதுவரையில் 8 கோடி ரூபாய் சிலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்றும் தெரியவருகிறது.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
101	9	தீர்.கள்	தீர்கள்.
ஷை	28	சஇ	இக
ஷை	41	கா,வல்	காவல்,
102	21	குழாததுக்கு	குழாத்துக்கு
ஷை	41	தகங்ள்	தங்கள்